

Σύλλογος Φίλων Περιθαλλομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Ψευδαίσθηση

Ο τρόπος που αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο γύρω μας είναι μέσα από τις πέντε μας αισθήσεις και την επεξεργασία που υφίστανται αυτές στον εγκέφαλό μας βάσει των φίλτρων και των πεποιθήσεων που έχει ο καθένας μας. Ήδη δηλαδή ο καθένας μας βλέπει τη δική του ξεχωριστή πραγματικότητα. Θεωρούμε πραγματικό ό,τι βλέπουμε, ακούμε, μυρίζουμε, γευόμαστε και αγγίζουμε. Είναι όμως αυτό η πραγματικότητα; Πόσο περιορισμένες είναι άραγε οι αισθήσεις μας;

Βλέπουμε λιγότερο από το ένα εκατοστό της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, ακούμε πολύ λίγες συχνότητες από το φάσμα του ήχου, ορισμένα ζώα έχουν ασύγκριτα καλύτερη όσφρηση από τη δική μας.

Παρόλο που ο οπτικός μας ορίζοντας έχει διερευνηθεί εκατομμύρια φορές με τα τεχνικά μέσα, υπάρχουν πάρα πολλά πράγματα που ενώ τα βλέπουμε δεν τα αντιλαμβανόμαστε κατά το "έχετε μάτια και δεν βλέπετε και αφτιά και δεν ακούτε".

Παρόλα αυτά έχουμε την ψευδαίσθηση ότι ζούμε στην πραγματικότητα.

Για πολλές χιλιετίες πιστεύαμε ότι η Γη είναι επίπεδη (και ορισμένοι το πιστεύουν ακόμα), ότι ο ήλιος γυρίζει γύρω από τη Γη, ότι οι πλανήτες πηγαionoέρχονται (εξ ου και το όνομά τους).

Κάποιοι άνθρωποι που βλέπουν και ακούνε πράγματα που δεν υπάρχουν τους λέμε τρελούς. Μήπως αυτοί μέσα στη διαταραχή τους βλέπουν πράγματα που όντως υπάρχουν αλλά εμείς δεν τα αντιλαμβανόμαστε; "από μικρό παιδί και από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια".

Ο άνθρωπος είναι προικισμένος και με μία έκτη αίσθηση που λέγεται διάσθηση. Με αυτήν αντιλαμβανόμαστε καταστάσεις που δεν συλλαμβάνουν οι αισθήσεις μας. Πόσο όμως μπορούμε να βασιζόμαστε και σε αυτήν;

Μεγάλοι προφήτες, άγιοι και πνευματικοί άνθρωποι έχουν μιλήσει για μία άλλη πραγματικότητα που δεν μπορούμε να αντιληφθούμε. Η κβαντομηχανική λέει ότι αυτό που ζούμε είναι μία εικονική πραγματικότητα. Και Εκείνος πάνω στον Σταυρό που ήταν η Αλήθεια είπε "Πάτερ, άφες αυτοίς, ου γάρ οίδασι τί ποιοῦσι".

Η Καμπάνα

Φανής Βαλαμόντε

Είχε ζημερώσει η μεγάλη γιορτή της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος. Η γιαγιά ντυμένη με τη γιορτινή της φορεσιά ετοιμαζόταν για την εκκλησία.

- Παιδάκι μου, είπε, αν θέλεις να έρθεις μαζί μου, να ξέρεις ότι για δύο ώρες θα στέκεις όρθια, δεν θα πηγαίνεις πέρα δώθε.

Δuo ώρες ορθοστασία και ακινησία σκέφτηκα. Πήγαινε πολύ. Ξυνίστηκα και προφασίστηκα ότι μου πονούσε το πόδι μου, που το είχα κτυπήσει πριν από μέρες, αλλά για να πω κάτι, ρώτησα:

- Μα γιατί βιάζεσαι; Ακόμη δεν έχει κτυπήσει η καμπάνα!

- Η καμπάνα δεν θα κτυπήσει, γιατί δεν έχουμε καμπάνα...

Πετάχτηκα ξαφνιασμένη.

- Και τι άλαλη εκκλησία είναι αυτή χωρίς καμπάνα;

Τότε η γιαγιά μου εξήγησε:

- Είχαμε μια μεγάλη, γλυκόχη καμπάνα που όταν σήμαινε ακουγόταν και στα γύρω χωριά. Όλοι την ξεχώριζαν. Όμως, στον πόλεμο με τους Γερμανούς, όταν βομβάρδισαν το χωριό, μαζί με τα σπίτια που καταστράφηκαν, γκρεμίστηκε και το πετρόχτιστο καμπαναριό μας. Από τότε χάθηκε και η καμπάνα μας. Σκεφθήκαμε πως από κει ψηλά θα είχε κατρακυλήσει, στο ποτάμι. Ψάξαμε στα βούρλα και στις καλαμιές. Οι άντρες μπήκαν στο νερό, αλλά η καμπάνα δεν βρέθηκε, άλλοι είπαν πως θα την είχαν πάρει οι εχθροί μας να τη λιώσουν -ήταν από καλό σκληρό μέταλλο- για να την κάνουν σφαίρες. Ούτε που θέλω να το σκέπτομαι πως η ιερή μας καμπάνα, που το γλυκό της κάλεσμα έωννε όλους τους Χριστιανούς κάτω από τη σκέπη της εκκλησίας στην αγκαλιά του Θεού της Αγάπης, θα γινόταν φονικές σφαίρες! Το μυαλό του ανθρώπου δεν έχει όριο για το κακό! Μόλις έφυγαν νικημένοι οι εχθροί μας άρχισαν τ' αντάρτικα, ο αλληλοσκοτωμός και αποτελειωθήκαμε. Πέρασαν χρόνια δύσκολα μα τώρα που ησυχάσαμε, ο Δεσπότης έδωσε την άδεια να πουληθούν τα τάματα για ν' αγοραστεί καμπάνα. Δεν έφταναν όμως αυτά. Συμφωνήσαμε να δώσουμε από κάτι, αλλά είμαστε φτωχοί και ρημαγμένοι. Ένας συγχωριανός μας που έχει πλουτίσει στην Αμερική, είχε υποσχεθεί να στείλει όσα χρειαζόνταν για την καμπάνα. Όταν, όμως, έμαθε πως αυτοί που τους είχε δώσει χρήματα για να ξαναχτίσουν το γκρεμισμένο γεφύρι και ν' ανοίξουν τον δρόμο μέχρι τη χώρα, είχαν κλέψει τα μισά, οργίστηκε, έχασε την εμπιστοσύνη του και αποφάσισε να την αγοράσει μόνος του και να τη στείλει. Ακόμη

όμως δεν έχει γίνει τίποτε.

- Καλά έκανε, είπα με αγανάκτηση. Κι έπρεπε να τους πτάει φυλακή τους παλιοκλέφτες!

Η γιαγιά αναστέναξε, καθώς έδεσε το μαντίλι της.

- Είναι καλός άνθρωπος και δεν θέλει να ανοίξει τέτοιες ιστορίες. Όλο το χωριό θα χάσει απ' αυτό που έχαναν αυτοί οι άνθρωποι...

Έδωσε τις τελευταίες οδηγίες στην κόρη της για το φαγητό, είπε πως μετά την εκκλησία θα περνούσε να δει για λίγο την κατάκοιτη νύφη της και μαζί με τον παππούδι έφυγαν για την εκκλησία. Σήμερα επιπρεπότες η ψαροφαγία και θα τρώγαμε κολιούς με πατάτες στον ξυλόφουρνο. Πέντε μέρες που ήμασταν στο χωριό νηστεύαμε. Όλα κι όλα, η γιαγιά ήταν αυστηρή στο θέμα της νηστείας. Έτσι, όταν απ' όλα τα σπίτια άρχισαν να έρχονται μυρωδιές από ψάρι τηγανητό, ψητό και πλακί, δεν βλέπαμε την ώρα να σχολάσει η εκκλησία. Αν μάλιστα ο παππούς περνούσε κι απ' το μαγαζί να πει τον καφέ του, να διαβάσει την εφημερίδα -έτσι για να συγχυστεί λίγο με τα πολιτικά και να συζητήσει με τους συγχωριανούς- θα περιμέναμε κι άλλο για το τραπέζι.

Η γιαγιά ήρθε γλασπτή, άνοιξε το μαντίλι της, μας μοίρασε αντίδωρο και ευχήθηκε χρόνια πολλά, ο Θεός στο καλό και καθίσταμε. Οι μικροί πέσαμε τόσο λαίμαργα στο πιάτο μας, που η γιαγιά μας μάλωσε, λέγοντας:

- Πώς τρώτε έτσι, ούτε τα σκυλιά δεν τρώνε τόσο λαίμαργα. Θα πνιγείτε. Το φαγητό είναι πολύ νόστιμο, όμως θα είναι ακόμη πιο νόστιμο εάν το μασάτε καλά πριν το καταπιείτε.

Δεν είχαμε καλά-καλά αποφάει, όταν ακούστηκαν φασαρία και φωνές έξω στο λιθόστρωτο. Βγήκαμε στο χαγιάτι. Μεγάλα και μικρά παιδιά έτρεχαν σ' όλα τα δρομάκια του χωριού, φωνάζοντας «βρέθηκε η καμπάνα, Χριστιανοί, χωριανοί, βρέθηκε η καμπάνα...».

Η γιαγιά σταυροκοπήθηκε, λέγοντας:

- Μέγας είσαι, Κύριε, και άναψε το λιβανιστήρι. Οι γερόντισσες έβάζαν αναμμένα κεριά και θυμιατά στα πρεβάζια των παραθυριών, ψάλλοντας το τροπάριο της Μεταμόρφωσης του Σωτήριος. Πολλοί παππούδες κίνησαν πάλι για το μαγαζί, να μάθουν το πώς και το τι. Νέες γυναίκες με μωρά στην αγκαλιά και δύο-τρία αρπαγμένα από τις φούστες τους, κρατώντας αναμμένα κεριά ανηφόριζαν προς την εκκλησία. Τρεις μικρές τρελοουλούδες πιασμένες χέρι-χέρι σε κύκλο χόρευαν και τραγουδούσαν αυτοσχεδιάζοντας. «Βρέθηκε η καμπάνα, τζουμ τριαλαλά!... Βρέθηκε η καμπάνα, Κύριε ελέησον!».

(Συνέχεια στη σελίδα 7)

Στην εξόδιο λειτουργία επίσης ακόμη «μετέβη εκ του θανάτου στη ζωή».

Μήπως ζούμε μέσα σε ένα όνειρο και όπως σε κάποια πολύ ζωντανά όνειρα πιστεύουμε ότι ζούμε στην πραγματικότητα;

Εάν είναι έτσι θα πρέπει να αναθεωρήσουμε πολλά πράγματα στη συμπεριφορά μας και να είμαστε πολύ πιο προσεκτικοί στο πώς φερόμαστε στους συνανθρώπους μας και στο περιβάλλον, ώστε όταν βγούμε από την ψευ-

δαίσθηση και βρεθούμε στην ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ να μην έχουμε προκαλέσει πολλές και μεγάλες ζημιές σε εμάς τους ίδιους και τους άλλους. Η οδηγία έχει δοθεί: «Αγαπάτε αλλήλους». Ο πιο ασφαλής τρόπος για να το πετύχουμε είναι σίγουρα η ΑΓΑΠΗ τόσο προς τον εαυτό μας, όσο και προς τους άλλους.

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

1. Η παντοδυναμία ενός ιού

Ένα μικροσκοπικό σωματίδιο με ελάχιστο γενετικό υλικό, χωρίς δικό του μεταβολισμό, χωρίς δυνατότητα πολλαπλασιασμού (εκμεταλλεύεται τον μηχανισμό άλλων κυττάρων τα οποία προσβάλλει), και για το οποίο ειδικοί υποστηρίζουν ότι δεν χαρακτηρίζεται από ζωή καθόρθωσε, χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια:

- Να αναστατώσει και μερικώς να αχρηστεύσει όλους τους υγειονομικούς σχηματισμούς της ανθρωπότητας

- Να υπονομεύσει την ηθική και τα θρησκευτικά πιστεύω

- Να πλήξει την οικονομία όλου του πλανήτη

- Να διακόψει οποιαδήποτε εκπαίδευση

- Να κάνει ανεκπλήρωτο όνειρο απλές, αυτονόητες (;), ανθρώπινες απολαύσεις (επίσκεψη ενός καφέ με φίλους)

- Να υποχρεώσει τους ανθρώπους να κρύβουν το πρόσωπό τους

- Να δυσχεράνει την ανθρώπινη επικοινωνία μέχρι και να τη διακόψει

- Να μειώσει την ερωτική επιθυμία

- Να μετατρέψει ένα απλό περίπατο σε ποικικό αδίκημα

- Να ματαιώσει ολυμπιακούς αγώνες και ποδοσφαιρικά παιχνίδια.

- Να ματαιώσει (προσωρινά;) γάμους, κηδείες και βαφτίσια

Η πραγματικότητα (όπως είπε σεναριογράφος του Χολιγουντ) ξεπερνά κατά πολύ και τα πιο ευφάνταστα σενάρια ταινιών.

2. Μερικοί αριθμοί ίσως μας συνετίσουν

(*Υφίστανται από δεκαετίες, χωρίς να είναι αρκούτσες γνωστοί και χωρίς να έχουν συνειδητοποιηθεί.*)

Οι λοιμώξεις είναι η υπ' αριθμόν 1 αιτία θανάτων σε παγκόσμια κλίμακα. Λοιμώξεις υπάρχουν πάντα και σε μεγάλους αριθμούς, όμως δεν αφορούν (;) τον βιομηχανικό κόσμο, ο οποίος τις αγνοεί. Μερικά δεδομένα.

A) Ιώσεις. Από τον πυρετό Lassa προσβάλλονται ανά έτος 300.000 άτομα και πεθαίνουν 5.000. Από τον Δάγγειο πυρετό αρρωσταίνουν κάθε χρόνο 100.000 άτομα (50% παιδιά). Από την ξεχασμένη ιλαρά ασθενούν 35.000.000 (!) ανά έτος και πεθαίνουν 350.000, από την ηπατίτιδα Β προσβάλλονται 350 εκ. άτομα ανά έτος. Το ξεχασμένος AIDS (HIV ιός): 290.000 παιδιά πεθαίνουν κάθε χρόνο, χωρίς πρόσβαση σε θεραπεία (άνω του 95% νότια της Σαχάρας). *Η έκφραση νότια της Σαχάρας έχει καθιερωθεί πλέον για όλες τις κακές κοινωνικές καταστάσεις στον πλανήτη. Η Αφρική νότια της Σαχάρας πεθαίνει από τον ιό του AIDS. Από 38,7 εκατ. ασθενείς με AIDS παγκόσμια τα 24,7 βρίσκονται σε χώρες νότια της Σαχάρας, από 3,4 νέες λοιμώξεις το 2,8 νότια της Σαχάρας, από 2,9 εκ. θανάτους, τα 2,1 νότια της Σαχάρας (στοιχεία του 2007). Σε ορισμένες αφρικανικές πόλεις άνω του 50% του πληθυσμού είναι HIV+.*

B) Από μία επιθετική παραλλαγή της Εσερίγια Κόλι (συμβιωτικό βακτήριο) την εντεροτοξική E.C. ασθενούν 600 εκ. έτος, με 800.000 θανάτους. Φυματίωση: 9 εκ. αναπτύσσουν ενεργά την νόσο ανά έτος (98% σε αναπτυσσόμενες χώρες) και 1,7 εκ. πεθαίνουν

Γ) Ελονοσία. (την ξεχάσαμε αλλά δεν μας ξέχασε) 330-500 εκ. νέες λοιμώξεις (!) με 1-2 εκ. θανάτους (τα περισσότερα παιδιά). Το 25% των παιδιών θα σωζόταν με απλές κουνουπιέρες.

Δ) Διάφορα. Λοιμώξεις των κατώτερων αναπνευστικών οδών 250 εκ. / έτος με 4 εκ. θανάτους. Παθήσεις διάρροιας 2,4 εκ. θάνατοι ανά έτος. Λοιμώξεις ευκαιριακές (Λοιμώ-

ξεις από μη παθογόνους μικροοργανισμούς για υγιείς αλλά επικίνδυνους για εξασθενημένους.) από κρυπτόκοκκο (μύκητας στα κόπρανα περιστεριών), 1 εκατ. λοιμώξεις με 600.000 θανάτους εξασθενημένων ατόμων.

3. Οι ιοί μας προειδοποιούν συνεχώς

Θυμίζω την ισπανική γρίπη το 1918 με 700 εκ. λοιμώξεις παγκοσμίως και 20 εκ. νεκρούς.

Προχωρούμε στον HIV (AIDS) το 1980, τον οποίο έχουμε ξεχάσει σε ποινικό βαθμό, στον ιό SARS (δημιουργεί το οξύ, βαρύ αναπνευστικό σύνδρομο), στον ιό Ebola (αιμορραγικός ιός), για τον οποίο δεν γνωρίζουμε τον ξενιστή (1976). Σημειώνουμε ότι ο ιός SARS, οι ιοί γρίπης και ο COVID-19 είναι κορωνοϊοί,

4. Αλλαγή πλαισίου λοιμώξεων (οι προϋποθέσεις μεταβλήθηκαν)

Τα τελευταία 50 χρόνια διαπιστώνεται μια αλλαγή πλαισίου των λοιμώξεων. Επιγραμματικά: αύξηση των ευκαιριακών λοιμώξεων, δημιουργία νέων χώρων ζωής για μικροοργανισμούς, επανεμφάνιση χολέρας και φυματίωσης, μετατροπή μη παθογόνων σε παθογόνα (ασπέργιλλος, λεγιονέλλα, επιδερμικός σταφυλόκοκκος), εμφάνιση άγνωστων μικροοργανισμών (HIV, SARS, Ebola, ελικοβακτηρίδιο πυλωρού κ), εμφάνιση παθογόνων μετατροπών (π.χ. της Εσερίγια Κόλι), μετατροπή των ευκαιριακών μυκήτων (*Οι μύκητες είναι βασικά ευκαιριακοί μικροοργανισμοί*) σε παθογόνα (π.χ. κάντινα που προσξενεί τις περισσότερες νοσοκομειακές λοιμώξεις και προσβάλλει το 40% των ασθενών με AIDS), προσαρμογή κουνουπιών σε τοπικές κλιματικές συνθήκες και μετάδοση ιώσεων. Και τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σπουδαίο: η σε μεγάλο βαθμό και συχνότητα εμφάνιση ανθεκτικών, σε αντιμικροβιακά, στελεχών μικροβίων. Η Ελλάδα είναι μια από τις πιο προβληματικές χώρες στον Ευρωπαϊκό χώρο σε αυτό τον τομέα. Η βασική αιτία: συνταγογράφηση χωρίς λόγο, χορήγηση χωρίς συνταγή (ή χορήγηση αντιβιοτικών από φαρμακεία χωρίς συνταγή ιατρού πρέπει να μετατραπεί σε ποινικό αδίκημα). Υπάρχουν λοιμώξεις σε ασθενείς για τις οποίες δεν υπάρχει κανένα δραστικό αντιμικροβιακό.

5. Επικίνδυνες για τον άνθρωπο δυνατότητες των ιών

A) Μεταβάλλουν συνεχώς την εξωτερική τους επιφάνεια από την οποία θα μπορούσαν να αναγνωρισθούν από το ανοσολογικό μας σύστημα. Έτσι το τελευταίο «τα χάνει» διότι νομίζει ότι βρίσκεται διαρκώς μπροστά σε μια νέα λοίμωξη. Αυτή είναι και η δυσκολία ανεύρεσης εμβολίου για το AIDS

B) Μπορούν να ανταλλάξουν γενετικό υλικό με άλλο είδος ιών (όταν υπάρχει ίωση στον ίδιο άνθρωπο ή ζώο) με το επικίνδυνο αποτέλεσμα να αποκτούν νέες επικίνδυνες ιδιότητες. Αυτό ονομάζεται ανασυνδυασμός και αποτελεί σοβαρή απειλή για την ανθρωπότητα. Ο ιός H5N1 της γρίπης είναι αποτέλεσμα ανασυνδυασμού.

Γ) Οι ιοί υπονομεύουν και «αχρηστεύουν» το ανοσολογικό μας σύστημα με πολλούς τρόπους (χαρακτηριστική η περίπτωση του HIV, ο οποίος καταστρέφει άμεσα βασικά κύτταρα του ανοσολογικού μας συστήματος).

Δ) Πολλοί ιοί (π.χ. έρπητας ζωστήρας) παραμένουν σε λανθάνουσα μορφή στον οργανισμό, περιμένοντας την κατάλληλη ευκαιρία για να προσβάλλουν ευκαιριακά τον ξενιστή τους.

Ε) Οι πιο επικίνδυνες όμως δυνατότητες των ιών είναι ότι δεν λαμβάνουν υπ' όψη τους οποιοσδήποτε απώλειές τους προκειμένου να

επιτύχουν τον σκοπό τους, η ύπαρξη ενός μόνο στόχου (αναπαραγωγή) όπου συγκεντρώνονται όλες οι προσπάθειες και η απουσία διαφθοράς και εμπορικών συμφερόντων. Και σε αυτόν τον τομέα οι ιοί (και γενικά τα μικρόβια) είναι, με απόσταση, ανυπατάκτοι

Σύμφωνα με τους ειδικούς σε πολλά σημεία της γης καιροφυλακτούν επικίνδυνοι μικροοργανισμοί για να βρουν ευκαιρία να προκαλέσουν βαριές λοιμώξεις.

6. Ο άνθρωπος ευνοεί τις λοιμώξεις

Ο άνθρωπος δεν καταπολεμά μόνο τις λοιμώξεις με το ανοσολογικό του σύστημα και τα πολιτισμικά του επιτεύγματα (νοσοκομείο – εκπαίδευση – επιστήμη κλπ). Και στον ιατρικό και πολιτισμικό τομέα μπορεί να δημιουργήσει συνθήκες, οι οποίες ευνοούν τις λοιμώξεις:

- Υπερβολική χρήση αντιμικροβιακών (δημιουργία ανοχών)

- Τα νοσοκομεία ως χώροι ανθεκτικών μικροβίων (νοσοκομειακές λοιμώξεις ταλαιπωρούν το σύστημα και είναι επικίνδυνες)

- Τεχνικά εμφυτεύματα ως επιφάνειες ανάπτυξης μικροβίων (ενδοαγγειακό καθετήρες – ορθοπαιδικά εμφυτεύματα)

- Δημιουργία ανοσοκατασταλμένων ασθενών (αντικαρκινική θεραπεία – μεταμοσχεύσεις, αυτοάνοσες παθήσεις),

- Επιβάρυνση – καταστροφή περιβάλλοντος (εκδίωξη ζώων – ξενιστών μικροβίων → αναζήτηση νέου ξενιστού, τον άνθρωπο)

- Μαζική ζωοπαράγωγή (παράνομη χρήση αντιβιοτικών → ανάπτυξη ανθεκτικών μικροβίων)

- Συχνή εναλλαγή ερωτικού συντρόφου (AIDS)

- Πόλεμοι – ανισότητες – πρόσφυγες – μεγάλη πυκνότητα πληθυσμού σε στενή επαφή με ζώα

- Ταξιδιωτική δικτύωση του πλανήτη (ταχεία διάδοση ιών)

- Υποσιτισμός (σοβαρότατος παράγοντας εξασθένισης ανοσολογικού συστήματος).

- Απληστία – διαφθορά (τις οποίες δεν έχουν τα μικρόβια!)

- Εμπορικά συμφέροντα

7. Παθογόνοι – μη παθογόνοι μικροοργανισμοί

Ο αριθμός των μικροβίων στη γη εκτιμάται σε 5×10^{30} , ένας αριθμός που ξεπερνά κάθε δυνατότητα προσομοίωσης του ανθρώπινου μυαλού. Οι ιοί στην θάλασσα ξεπερνούν τους 10^{30} (το μεγαλύτερο απόθεμα γενετικού υλικού του πλανήτη). Από τα μικρόβια έχει αναγνωρισθεί (ταυτοποιηθεί) μόνο το 5%. Τα είδη μικροβίων υπολογίζονται σε 1,5-2 εκ., από τα οποία μόνο το 0,015% είναι παθογόνα για τον άνθρωπο. Θα μπορούσε κανείς, με την πολιτισμική λογική, να υποθέσει ότι η παθογονικότητα δεν είναι απαραίτητη για την επιβίωση των μικροβίων. Στην ίδια λογική κινούνται και οι απόψεις αναγνωρισμένων μικροβιολόγων ότι δηλαδή οι λοιμώξεις αποτελούν εκφυλισμό της συμβίωσης, και ότι πρόκειται για ένα ατύχημα στην εξέλιξη. Γιατί πώς να εξηγηθεί ότι τα μικρόβια «σκοτώνουν» τον ξενιστή τους;

Εδώ είναι το κατάλληλο σημείο για να διορθώσουμε μια εκτεταμένη, λανθασμένη άποψη. Τα μικρόβια δεν έχουν στόχο να ταλαιπωρήσουν ή σκοτώσουν τον ξενιστή τους. Ο στόχος των μικροβίων είναι να «διαγωνίσουν το είδος τους», να πολλαπλασιαστούν. Όπως εύστοχα είπε ένας Ισπανός μικροβιολόγος «το όνειρο κάθε μικροβίου είναι να γίνει δύο». Και τα μικρόβια ακολουθούν τους αμείλικτους κανόνες της εξέλιξης.

Εμείς πρέπει να αλλάξουμε τον τρόπο ζωής μας

Ιωάννης Στ. Παπαδόπουλος

8. Είμαστε συμβίωση

Συμβίωση είναι μια μοιραία κοινότητα από δύο ή περισσότερα είδη, σε αλληλεγγύη, αμοιβαία εξάρτηση και όφελος, ισοβίως ή για ορισμένο χρόνο. Η συμβίωση ήταν το πρώτο βήμα για πιο εξελιγμένες μορφές ζωής προ 2,2 δισεκ. ετών. Η συμβιωτική συμμαχία ήταν ένας εξελικτικός μηχανισμός πολύ πιο γρήγορος από τις μεταλλάξεις. Η ζωή δεν κυριάρχησε στον πλανήτη μέσω συγκρούσεων αλλά μέσω συνεργασίας.

Ο άνθρωπος αποτελείται από 10 τρισεκατομμύρια ανθρώπινα κύτταρα και 100 τρισεκ. μικρόβια. Είμαστε μικρόβιο, χωρίς υπερβολή. Προσφέρουμε (στα μικρόβια) τροφή και ασφάλεια και μας προσφέρουν βιταμίνες (B12 δεν μπορεί να συνθέσει ο οργανισμός), βοήθεια στον μεταβολισμό, βοήθεια στην εξέλιξη και ωρίμανση του ανοσολογικού μας συστήματος, έκλυση και διατήρηση της από του στόματος ανοχής (καμία ανοσολογική αντίδραση σε διατροφικά αντιγόνα) και κυρίως προστασία από παθογόνα μικρόβια. Άνθρωπος χωρίς μικροβιακή χλωρίδα (δέρμα, βλενογόνοι, γαστρεντερικό, στοματική κοιλότητα, κόλπος) δεν είναι δυνατόν να ζήσει! Όλα τα έμβια όντα έχουν μικροβιακή χλωρίδα σε συμβίωση (συμπεριλαμβανομένων και των φυτών). Κανένα ον δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς συμβιωτικά μικρόβια! Το νεογέννητο εποικίζεται μικροβιακά από τη χλωρίδα του κόλπου! Όταν ο άνθρωπος καταστρέψει τη χλωρίδα μέσω αντιβιοτικών (ανεπ. ενέργεια των αντιβιοτικών) τότε, τα παθογόνα μικρόβια εξαπολύουν καταστροφικές λοιμώξεις, διότι τα (συμβιωτικά) μικρόβια εμποδίζουν (με κατάληψη χώρου) την ανάπτυξη παθογόνων μικροοργανισμών. Ποιο το συμπέρασμα; Τα μικρόβια έχουν οφέλιμες πλευρές με υπαρξιακή σημασία για τον άνθρωπο και ίσως θα πρέπει να αλλάζουμε τακτική και να βρούμε τρόπους ώστε να αποφεύγουμε μάχες αμοιβαίας εξουθένωσης.

9. Μάθαμε κάτι από τον ιό του AIDS;

Η ιστορία του AIDS επαναλαμβάνεται με ακρίβεια:

- Αιφνιδιασμός των υγειονομικών δομών από τον ιό

- Θεωρίες συνομοσίας – Υποθέσεις προέλευσης

- Κλυδωνισμός ηθικών και θρησκευτικών αξιών

- Έλλειψη αλληλεγγύης (εγκατάλειψη ηλικιωμένων σε ιταλικά γηροκομεία)

- Κενά γνώσεων για ιούς με RNA (αντί DNA) ως γενετικό υλικό (πχ. άγνωστο αν ο ιός αφήνει ανοσία, ανυπαρξία εμβολίων και συντηρητικής θεραπείας)

- Εκδίωξη και εξαφάνιση του ξενιστή του COVID-19 (πιθανώς νυχτερίδες, λόγω κατασκευής 3 μεγάλων φραγμάτων στην περιοχή πρώτων κρουσμάτων στην Κίνα) με αποτέλεσμα την αναζήτηση νέου ξενιστή (άνθρωπος). (Ο ίδιος μηχανισμός πιθανολογείται σοβαρά για τον HIV. Εξαφάνιση ξενιστών του SIV (πίθηκοι) και αναζήτηση με ελαφρά μετατροπή (SIV σε HIV) νέου ξενιστή (άνθρωπος)

Σε αναλογία τα ίδια επαναλήφθηκαν και με τον COVID 19. Φαίνεται ότι τίποτα δεν μάθαμε.

10. Υπάρχει ελπίδα;

Εάν σταθμιστούν ορθολογικά τα δεδομένα, δηλαδή:

- Οι ιδιότητες των ιών (και γενικά των μικροβίων)

- Οι μεγάλες δυνατότητες των ιών (και γενικά των μικροβίων)

- Η ιστορία των λοιμώξεων

- Οι ημερινοί αριθμοί των λοιμώξεων σε παγκόσμια κλίμακα

- Οι πρόσφατες ιώσεις (επιδημίες, πανδημίες, νέοι ιοί, ανασυνδυασμός ιών κλπ)

- Η επιμονή των ανθρώπων σε ορισμένες τακτικές (ανισότητες, πόλεμοι, υποσιτισμός μεγάλων τμημάτων πληθυσμών, (5 εκ. παιδιά πεθαίνουν κάθε χρόνο από τις συνέπειες του υποσιτισμού) κακές συνθήκες διαβίωσης, καταστροφή περιβάλλοντος, πλεονεξία, διαφθορά)

- Η πολύ δύσκολη αλλαγή στις συμπεριφορές πληθυσμών

- Οι εγωιστικές τακτικές κυβερνήσεων

- Καθώς και οι πολιτισμικές επιτεύξεις αντιμετώπισης των λοιμώξεων, δηλαδή:

● Έρευνα – επιστήμη – αντιβιοτικά – εκπαίδευση

● Νοσοκομεία – Υγειονομική σχηματιστοί

● Φορείς (εθνικοί και διεθνείς) ελέγχου και επίβλεψης λοιμώξεων

Καταλήγουμε στο συμπέρασμα, με όλες τις επιφυλάξεις που προέρχονται από πολλούς αστάθμητους παράγοντες ότι ο άνθρωπος βρίσκεται σε μειονεκτική θέση.

Οι ελπίδες μας συνοψίζονται στα εξής:

- Πιθανή ανάπτυξη εμβολίων. Είναι πάντως ερωτηματικά τα αποτελέσματα υγείας εάν απαιτούνται 10 εμβολιασμοί για 10 διαφορετικούς ιούς (με επιπλέον τους συνήθεις έως σήμερα εμβολιασμούς, οι οποίοι αυξάνονται). Πώς θα αντιδράσει το ανοσολογικό σύστημα σε μια διαρκή εξαπάτηση, όταν κάθε εμβολιασμός στην πραγματικότητα είναι μια προσπάθεια εξαπάτησης του οργανισμού;

- Φροντίδα περιβάλλοντος (όχι αφαίρεση χώρων ζωής ζώων, τα οποία είναι ξενιστές των μικροοργανισμών)

- Σε περισσότερη αλληλεγγύη (περιλαμβάνει κυρίως τη μείωση κοινωνικών ανισοτήτων)

- Στη διαπίστωση ότι στην πορεία της εξέλιξης ορισμένες λοιμώξεις έχασαν σε καταστροφικότητα και εξελίχθηκαν σε μορφές συμβιωτικών αλληλεπιδράσεων.

Η ζωή μας δε θα έχει πια την προ του COVID-19 ποιότητα (όποια και αν ήταν αυτή). Θα επιβληθούν νέοι κανόνες, η αλληλεγγύη θα είναι πλέον υποχρεωτικός παράγοντας επιβίωσης, θα ακυρωθούν πολλά «αυτονόητα» και το πλαίσιο ζωής θα πρέπει να επαναπροσδιοριστεί, συμπεριλαμβανομένης και μιας νέας ηθικής, η οποία θα συμπαράσχει αναπροσαρμογές στη δικαιοσύνη, το πολιτικό σύστημα, την εκπαίδευση και τις διαπροσωπικές σχέσεις.

Κλείνω με ένα μικρό κείμενο των Γιατρών Χωρίς Σύνορα, το καλύτερο που έχω διαβάσει μέχρι σήμερα για την πανδημία.

Πώς μπορεί κάποιος να πλένει τα χέρια του τακτικά, εάν δεν έχει τρεχούμενο νερό ή σαπούνι; Πώς μπορεί να εφαρμόσει τη «φυσική αποστασιοποίηση», εάν ζει σε μια πολυπληθή παραγκούπολη ή σε έναν συνωστισμένο προσφυγικό καταυλισμό; Πώς μπορεί να προφυλαχθεί κάποιος με προβλήματα υγείας, χωρίς την οικονομική δυνατότητα ή την πρόσβαση στη θεραπεία που χρειάζεται; Ελπίζω η νόσος COVID-19 να μην μας μάθει μόνο να πλένουμε τα χέρια μας αλλά και να μας κάνει να καταλάβουμε ότι η υγειονομική περιθαλψη πρέπει να είναι προσβάσιμη για όλους.

Τζόνθαν Γουίταλ, Επικεφαλής Αναλυτής Ανθρωπιστικών Θεμάτων στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα.

I. Στ. Παπαδόπουλος

τ. Αναπλ. Καθηγ. Ιατρικής Πανεπ. Αθηνών

Η Μηχανή που κλαίει

Τα κατάφερε. Η καινούργια θέση είναι γεγονός.

Στο γραφείο που πέρασε δέκα χρόνια μαζεύει τα πράγματά της κι αποχαιρετά φίλους. Όλα τα πρόσωπα εδώ γνωστά. Δικοί της άνθρωποι. Χαίρεται βέβαια για την καλύτερη θέση, μα και λυπάται, που τους αποχωρίζεται. Πέρασε συγκινημένη από όλους να πει το αντίο. Τώρα στο γραφείο της μαζεύει τα προσωπικά της πράγματα. Κάθεται μπροστά στη γραφομηχανή της. Ήρθε η ώρα να αποχωριστεί και τη γραφομηχανή της. Μια μηχανή με έναν τεράστιο κύλινδρο, βαριά, κουραστική, καμιά δεν την ήθελε.

Το θηρίο τη λέγανε. Καθώς δεν ήξερε να λείε όχι της τη φορτώσανε. Πολλές φορές έφευγε με πιασμένους τους ώμους.

Η συνάδελφος δίπλα της τη συμβούλευε...

- Ζήτησε βρε παιδί μου μια καινούργια μηχανή ή μία ηλεκτρική να μην κουράζεσαι.

- Άσε συήθισα, αυτήν εδώ τη γνωρίζω και με γνωρίζει.

Της κατοχυρώθηκε. Το θηρίο της Ελένης.

Δέθηκε μαζί της. Αποχωρίστηκε τόσους φίλους.

Τούτος ο αποχωρισμός την πονάει θαρρείς περισσότερο. Αυτή η μηχανή γνωρίζει όλες τις πίκρες της, τους πόνους, τις χαρές, τους έρωτες.

Ακούσε τα παράπονά της, την οργή της.

Όλα τα μοιραζόταν μαζί της. Στη μέση της μηχανής έχει χαράξει το μικρό τριφυλλάκι. Τα δάκτυλά της το αγγίζουν με τρυφερότητα, ένα τελευταίο χάδι. Απλώνει τα χέρια μια ανοικτή αγκαλιά, κρατάει τον τεράστιο κύλινδρο από τα δύο του άκρα. Περνάει μία κόλλα χαρτί. Φέρνει τον κύλινδρο στη μέση. Τα δάκτυλά της στα πλήκτρα, όχι όπως συνήθως, αργά, αργά, χτυπάνε ένα ένα τα γράμματα άλφα, νι, ταφ, γιώτα, όμικρον, ANTIO...

Τα μάτια βουρκώνουν. Τα πλήκτρα υγραίνονται. «Κλαίει, και η μηχανή κλαίει». Συλλογίζεται: «Θα την αγαπήσει άλλη καμιά όπως εγώ!».

Πηγή Βυθούλκα
(Τα χρόνια εκείνα)

Σωβινισμός

Ένα μικρό παιδάκι ρωτάει τον Κρητικό πατέρα του:

- "Μπαμπά τι θα πει σωβινισμός;" Ο πατέρας απαντά:

- "Σωβινιστής παιδί μου είναι αυτός που νομίζει ότι ο τόπος του είναι καλύτερος από την Κρήτη!!"

https://asteiakia.gr/anekdota/sobinistes_kritiko

Εμείς οι Λογικοί και οι Άλλοι...

[Μια Διαχρονική Ιστορία]

Από την πρωτόγονη ακόμα εποχή αρχίζει η περιθωριοποίηση και ο στιγματισμός του ψυχικά ασθενούς. Επικρατεί η άποψη ότι οι ψυχικές διαταραχές οφείλονται σε κακά πνεύματα που έχουν εισχωρήσει στον άνθρωπο. Ο ασθενής αντιμετωπίζεται σαν δαίμονας. Τα ευρήματα τρυπανισμένων κρανίων σε αρχαιολογικές ανασκαφές διαφόρων περιοχών αποκαλύπτει ότι σε αυτές τις απόμακρες εποχές επεδίωκαν, με χειρουργικές επεμβάσεις, να απελευθερώσουν το σώμα του τρελού από την κυριαρχία των κακών πνευμάτων.

Τα πράγματα αλλάζουν στην Αρχαία Ελλάδα και την Ελληνορωμαϊκή εποχή όπου μεγάλοι γιατροί και φιλόσοφοι [Ιπποκράτης- Γαλήνης] με τις πρακτικές τους οδηγούν σε μια αποδυναμωση των δαιμονολογικών πρωτογόνων δοξασιών και θέτουν τις βάσεις για μια επιστημονική προσέγγιση της παραφροσύνης. Συνάμα η ψυχασθένεια αποκτάει μια ιερή διάσταση. Όμως η πρόοδος αυτή ανακόπτεται στον Μεσαίωνα όπου δημιουργείται ένα ιδιαίτερα ευνοϊκό κλίμα για την αναζωπύρωση των πρωτογόνων δοξασιών. Η εποχή αυτή κυριαρχείται από αντιμαχόμενα καλά και κακά πνεύματα. Μέσα σε αυτό το κλίμα ο ψυχασθενής θεωρείται ότι εξουσιάζεται από αόρατες δαιμονικές δυνάμεις που προσδιορίζουν την ιδιαίτερη συμπεριφορά του, έτσι ώστε συχνά να χρειάζεται να οδηγηθεί στη φωτιά για να εξαγιστεί από την κυριαρχία τους. Το έργο δυο Γερμανών μοναχών του 15ου αιώνα (Το Σφυρί των Μαγισσών) χρησιμοποιείται από την Ιερά Εξέταση ως επίσημος οδηγός για την αντιμετώπιση των ψυχασθενών. Στο έργο αυτό κυριαρχεί η μαγικοθρησκευτική αντίληψη της ψυχικής διαταραχής και η αναγωγή της σε θρησκευτική αίρεση Έτσι λοιπόν γίνεται φανερό ότι η ψυχική νόσος όχι μόνο στιγματίζεται αλλά και καταδικάζεται σαν ένα θανάσιμο αμάρτημα. Με τις ιδέες της Αναγέννησης και του Διαφωτισμού και την έντονη αμφισβήτηση για τον παλιό Μεσαιωνικό κόσμο, ήταν φυσικό να αλλάζουν και οι αντιλήψεις απέναντι στον ψυχασθενή. Αρχισε πια να θεωρείται ένας βιολογικός ασθενής και όχι δαίμονας. Ο ορθολογισμός και ο ανθρωπισμός που κυριαρχεί έρχονται να μεταβάλουν ριζικά τη μορφή της κοινωνικής αντίδρασης απέναντι στο αποκλίνων άτομο. Η νέα εποχή συμβολίζεται με την ιστορική πράξη ενός Γάλλου ψυχιάτρου, του Pinel ο οποίος σε μια στιγμή φιλανθρωπικής έξαρσης απελευθερώνει τους

τρελούς από τις αλυσίδες τους προτείνοντας μια θεραπεία θεμελιωμένη στην καλοσύνη και τον σεβασμό προς τον άρρωστο. Όμως την ίδια εποχή η ανερχόμενη αστική τάξη με τις ιδέες της και τις αξίες της περί φιλελευθεροποίησης της οικονομίας και της αγοράς αρχίζει και βλέπει τον ψυχασθενή σαν ένα παράσιτο αντιπαραγωγικό που ζει σε βάρος της κοινωνίας Με συνέπεια να στοιβάξεται μαζί με άλλους ανεπιθύμητους σε νοσοκομεία και άσυλα ζώντας σε άθλιες συνθήκες.

Τις τελευταίες δεκαετίες έγιναν σημαντικά βήματα στον χώρο της ψυχιατρικής. Ανακαλύφθηκαν καινούργια φάρμακα που βοήθησαν σημαντικά στην αντιμετώπιση της ψυχικής νόσου. Τα άσυλα που είχαν αποκτήσει άσχημη φήμη λόγω των άσχημων συνθηκών που επικρατούσαν εκεί, άνοιξαν στην κοινότητα και δημιουργήθηκαν ψυχιατρικά τμήματα στα γενικά νοσοκομεία προκειμένου η ψυχική νόσος να αντιμετωπίζεται πλέον σαν μια νόσος όπως όλες οι άλλες. Όμως τα άτομα με ψυχιατρικά προβλήματα εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν την καχυποψία και τον στιγματισμό των «υγιών» συνανθρώπων τους. Είναι πολύ εύκολο τα άτομα αυτά να φορέσουν την ταμπέλα του τρελού και του ανισόρροπου και να εξοβελιστούν από την κοινωνία. Άλλωστε η κοινωνία των «υγιών» ανθρωπων αρέσκειται στις ταμπέλες και τις ετικέτες σε οτιδήποτε έχει παράξενη και αλλόκοτη συμπεριφορά. Έτσι λοιπόν η απομόνωση είναι ένα δυσάρεστο αλλά πραγματικό γεγονός για αυτούς τους ανθρώπους. Γίνεται ακόμα πιο δυσάρεστο και συνάμα τραγικό όταν φωλιάζει μέσα στην ίδια την οικογένεια. Είναι αρκετά τα περιστατικά ατόμων με ψυχικά προβλήματα που έχουν αποβληθεί και περιθωριοποιηθεί ακόμα και από την οικογένεια τους, τους συγγενείς και τους φίλους τους. Ο δρόμος της αποδοχής και της ευαισθητοποίησης για αυτούς τους συνανθρώπους μας είναι ακόμα μακρύς και δύσβατος. Χρειάζεται μεγάλη και συνεχής προσπάθεια ενημέρωσης και διαφωτισμού της κοινής γνώμης προκειμένου να αρθούν οι προκαταλήψεις και οι αγκυλώσεις που υπάρχουν και να γίνει αντιληπτό ότι με την κατάλληλη αντιμετώπιση οι ψυχικά ασθενείς μπορεί να είναι και αυτοί ισότιμα μέλη μιας «υγιούς» και «εύρυθμης» κοινωνίας.

Τάσος Κουλουριδής

Τα καλύτερα

Ποια είναι η πιο όμορφη μέρα: **Σήμερα..**
Ποιο είναι το πιο εύκολο πράγμα: **Να κάνω λάθος..**
Ποιο είναι το πιο μεγάλο εμπόδιο: **Ο φόβος..**
Ποιο είναι το πιο μεγάλο λάθος: **Να εγκαταλείψεις..**
Ποια είναι η ρίζα όλων των κακών: **Ο εγωισμός..**
Ποια είναι η πιο όμορφη απασχόληση: **Η δουλειά..**
Ποιοι είναι οι καλύτεροι καθηγητές: **Τα παιδιά..**
Ποιο είναι αυτό που σε κάνει πιο ευτυχισμένο:
Να είσαι χρήσιμος στους άλλους..
Ποιο είναι το πιο μεγάλο δώρο: **Η συγγνώμη..**
Ποια είναι η πιο ισχυρή δύναμη στο κόσμο: **Η πίστη..**
Ποιο είναι το πιο όμορφο πράγμα από όλα: **Η αγάπη..**

Μητέρα Τερέζα

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων
Θώρακος Αθηνών "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"
site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Φανή Βαλαμόντε και Νικόλαο Ιωάννου .

Λογαριασμός τραπεζής για κατάθεση δωρεών:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006

IBAN: GR7101712740006274040035006

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"

Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά

για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με

λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Ωρες Λειτουργίας Γραμματείας:

Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

**Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του
Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην
Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και
αναρτάται στο site του Συλλόγου μας
www.sylfilon.gr**

Έπι κοινωνία έν τύπῳ

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

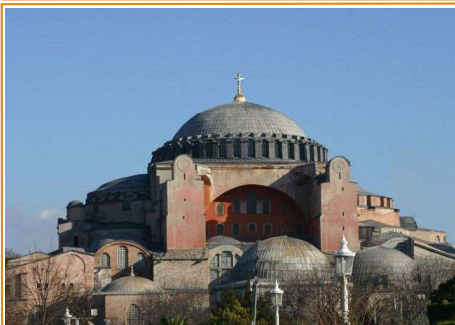
Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Νίκος Πάσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Γεώργιος Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Κυριακή Δημητρουλάκη, Βασίλης Καλαφάτης, Τζόγια Καππάτου, Ειρήνη Καραλέκα, Μπέση Κατσιμήτρου, Αθηνά Πέτση, Σπύρος Πουρικής και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Αγία Σοφία

Να λοιπόν που ο αδίστακτος Σουλτάνος μετατρέπει την Αγία Σοφιά, σύμβολο - μνημείο της παγκόσμιας χριστιανικής κληρονομιάς και αριστούργημα μοναδικό της αρχιτεκτονικής, σε τζαμί. Εργαλειοποιεί την Αγία Σοφιά για την υλοποίηση των όποιων φιλοδοξιών του. Παίξει: έν ού παικτοίς.

Δεν είναι δικό του κτήμα. Ανήκει στην ανθρωπότητα.

Απόφαση-μαχαιριά στη Χριστιανική κοινότητα και όχι μόνο. Μαχαιριά στην Ορθοδοξία, μαχαιριά στον Οικουμενικό Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, μαχαιριά στον Ορθόδοξο Ελληνισμό. Που έκτισε την Αγία Σοφία και επί χιλιά χρόνια λειτουργούσε ως Ορθόδοξος ναός.

Οι εκκλήσεις του Πατριάρχη, της Ελλάδος, των ΗΠΑ, της Ρωσίας, της ΕΕ, της UNESCO αγνοήθηκαν. Ανοικτή η πρόκληση προς τον πολιτισμένο κόσμο. Οι επιπτώσεις στις σχέσεις της Τουρκίας με την Ελλάδα οπωσδήποτε δυσμενείς. Η σχέση της Τουρκίας με τη Δύση άγνωστες.

Η απόφαση δεν ήταν έκπληξη. Έκπληξη θα ήταν αν η Αγία Σοφία αποδιδόταν στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, όπου ανήκει, για να αποτελέσει και πάλι Ορθόδοξο ναό: προς δόξαν Θεού

Η διεθνής κοινότητα δεν έλαβε σοβαρά υπόψη τις απειλές του Ερντογάν. Θα μπορούσε κάτι να έχει κάνει για να αποτρέψει αυτή την απόφαση. Δεν έκανε τίποτε. Μόνο συστάσεις που ήταν φανερό ότι θα αποβούν άκαρπες.

Τώρα τι γίνεται; Μόνο χλιαρές αντιδράσεις, έκφραση λύπης και απογοήτευσης. Δεν αρκούν. Χρειάζεται έμπρακτη υπεράσπιση της ταυτότητας και του πολιτισμού μας.

Περιμένουμε να δούμε τι μέτρα θα λάβουν εναντίον της Τουρκίας οι μεγάλοι της Χριστιανικής Δύσεως, η ΕΕ, οι χώρες της Ευρώπης, η Ορθόδοξη Ρωσία, οι ΗΠΑ και ο φύλακας της Παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς, η UNESCO για την υπεράσπιση της Ορθοδοξίας, της Χριστιανοσύνης εν γένει και του πολιτισμού, για την ιερόσυλη ενέργεια της Τουρκίας τη σχετική με τη βάρβαρη θρησκευτική και πολιτιστική βεβήλωση της Αγίας Σοφίας.

Η Τουρκία δεν καταλαβαίνει από συστάσεις. Χρειάζονται κυρώσεις ανάλογες με τη σοβαρότητα της βδελυράς και απαράδεκτης πράξεως.

Για την Ο/21 Μακεδονίας-Θράκης,
ο Πρόεδρος του ΔΣ
Αθανάσιος Καραντζίκος

<https://professors-phds.com/2020/07/12/>

Πίστη

Πώς να πιστέψουν οι άπιστοι τι θάματα μπορεί να γεννήσει η πίστη;

Ξεχνούν πως η ψυχή του ανθρώπου γίνεται παντοδύναμη, όταν συνεπαρθεί από μια μεγάλη ιδέα. Τρομάξεις όταν, ύστερα από πικρές δοκιμασίες, καταλαβαίνεις πως μέσα μας υπάρχει μια δύναμη που μπορεί να ξεπεράσει τη δύναμη του ανθρώπου, τρομάξεις... γιατί δεν μπορείς πια να βρεις δικαιολογίες για τις ασήμαντες ή ανανδρες πράξεις σου, ρίχνοντας το φταίξιμο στους άλλους.

Ξέρεις πως εσύ, όχι η μοίρα, όχι η τύχη, μήτε οι άνθρωποι γύρω σου, εσύ μονάχα έχεις, ό,τι και αν κάμεις, ό,τι και αν γίνεις ακέραιη την ευθύνη. Και ντρέπεται τότε να γελάς, ντρέπεται να περγελάς αν μια φλεγόμενη ψυχή ζητάει το αδύνατο.

Καλά πια καταλαβαίνεις πως αυτή 'ναι η αξία του ανθρώπου: να ζητάει και να ξέρει πως ζητάει το αδύνατο· και να 'ναι σίγουρος πως θα το φτάσει, γιατί ξέρει πως αν δε λιποψυχήσει, αν δεν ακούσει τι του κανοναρχάει η λογική, μα κρατάει με τα δόντια την ψυχή του κι εξακολουθεί με πίστη, με πείσμα να κυνηγάει το αδύνατο, τότε γίνεται το θάμα, που ποτέ ο αφτέρουρος κοινός νους δε μπορούσε να το μαντέψει: το αδύνατο γίνεται δυνατό.

Νίκος Καζαντζάκης

Απόσπασμα από το έργο του
«Ο Καπετάν Μιχάλης»

Αγία Σοφία

(Κείμενο που έγραψα στο Facebook):

«Αγία Σοφία

Ευτυχώς που πρόλαβα και την είδα, έστω για λίγο, ως Μουσείο.

Ήταν τον Ιούνιο του 2006, κάνω σκάλα στο αεροδρόμιο Ατατούρκ για 4-5 ώρες πηγαίνοντας στην Αττάλεια για επαγγελματικό workshop, όταν πήρα ένα ταξί κατευθείαν για την εκκλησία.

Μπήκα και συγκλονίστηκα, έκανα τον σταυρό μου υπό το αγριωπτό βλέμμα του φύλακα, η ατμόσφαιρα καθηλωτική, το βλέμμα της Παναγίας με τον Χριστό αγαλιά γλυκό και μεγαλόπρεπο, δεν μπορούσα να κουνηθώ. Δεν ξέρω πόση ώρα ακίνητη. Έφυγα παίρνοντας μαζί μου την ατμόσφαιρα αυτή, ένας ζωτικός χώρος γύρω μου πρωτόγνωρος που με συνόδεψε για πολλές μέρες. Δεν ήθελα να τον αποχωριστώ, ανέπνεα διαφορετικά με την αίσθηση αυτή. Όποτε τον σκέφτομαι επανέρχεται αυτόματα. Μεγάλε Ιουστινιάνε! Να δω τον Ερντογάν να διαβάζει το Κοράνι (που το σέβομαι) υπό το βλέμμα της Παναγίας, ξεδιάντροπος και θρασύς, άραγε θα αντιληφθεί την πνευματική ήττα του;»

Βίκυ Μεσσανέως

Ο Κόσμος με Ελληνικά Ονόματα

Λέγεσαι Αμερική αλλά δεν λέγεσαι Αμερική, καθ' ότι ο Αμέρικο Βεσποτούσι ήταν βαπτισμένος Όμηρος. Μικρόν τον φώναζαν Ομέρικο και παραποιήθηκε σε Αμέρικο.

Η συμπαθέστατη Γερμανία. Αυτοί αυτοαποκαλούνται Deutschland. Το πρώτο συνθετικό είναι το Deus δηλαδή Δίας, και το δεύτερο είναι land από την λέξη λας= πέτρα από όπου και το λατομείο. Τούτέστιν η Γερμανία είναι η χώρα του Δία.

Η φιλότατη Αγγλία, εκείνο το British που προέρχεται από τη λέξη Βρυτός δηλαδή παρθένος, ήταν η Αγγλία η χώρα με τις πολλές παρθένες. Από αυτού βγαίνει και το Αγγλικό virgin από όπου και η πολιτεία της Αμερικής Virginia προς τιμήν της Βασίλισσας που ήταν παρθένος.

Ιταλία, είναι "εις άλω", εις την θάλασσαν, πιστεύω πως έχετε δει πως μπαίνει η Ιταλία ορμητικά μέσα στην Μεσόγειο.

Ισπανία. Οι ίδιοι λένε την πατρίδα τους Espana, και σωστά την αποκαλούν έτσι αφού η χώρα λόγω των πολλών βροχών έχει πολλά δάση και ήταν αφιερωμένη στον κακόμορφο Έλληνα θεό των δασών Πάνα. Εις τον Πάνα λοιπόν.

Αίγυπτος, είναι χαρακτηρισμένη έτσι επειδή βρίσκεται οπτιώς του Αιγαίου. Εκεί θα βάλουμε έναν τοπιοτηρήτη μήσι και θα ελέγχουμε και τη διώρυγα του Διός.

Οι Άραβες διαβάζουν από δεξιά προς αριστερά και το SUEZ διαβάζεται ως ZEYΣ.

Η Ινδία. Ο Δίας είχε έναν μονάκριβο αναγνωρισμένο γιο που τον έλεγαν Ιν. Ο Ιν του Δία.

Λίγο πιο εκεί είναι μία μεγάλη Κινεζική περιοχή που λέγεται Yunnan, δηλαδή Ιωνία.

Για πάμε και στην Ιαπωνία που εύκολα διαβάζεται "η Άπω Ιωνία".

Ολόκληρη η Ήπειρος Ασία πήρε το όνομά της από τον αδελφό της Εκάβης Άσιο που σκότωσε στην Τροία ο Αίας ο Τελαμώνιος.

Και η Ευρώπη πήρε το όνομά της από τη μεγαλομάτα Ευρώπη, κόρη του Αγήνορα και της Τηλεφάεσσας, εγγονής του Ποσειδώνια.

Ευρώπη ήταν η κόρη του Αγηνόρα, βασιλιά της Φοινίκης. Το όνομά της ίσως σημαίνει «ανοιχτομάτα» (ευρύς +ωψ) ή προέρχεται από την ακαδική λέξη erebu (δύω).

Ήταν ένα όμορφο, νεαρό κορίτσι που μια μέρα βγήκε στην εξοχή να μαζέψει λουλούδια και εκεί συνάντησε τον Δία με τη γνωστή αδυναμία στις όμορφες κοπέλες. Φυσικά, δε του πέρασε απαρατήρητη.

Φιλπίνες, Πολωνία, Ιρλανδία (εκ τής Ίριδος), Δανία (εκ των Δαναών, Ποσει-Δα-ών), Γαλλία εκ του Γαλάτη γιού του Ηρακλέους και πολλά άλλα...

Ακόμη και η κατάληξη στάν εις όλα τα κράτη της Ανατολής είν' εκ τού Ίστημι και παραπέμπει εις αυτό που στέκεται ως Κράτος. Ελληνικά Όλα ! κι ου χί ελληνοποιημένα εξ ελληνολόγων. Όσον κι εάν τούς Πονάει. Το παρεδέχθησαν άπαντες εκ τής υφηλίου. Totum grecoium est - " Τ' άπαντα είναι των Ελλήνων".

-Κικέρων

" Ο κόσμος είναι η διαστελλομένη Ελλάς . Η Ελλάς είναι ο συστελλόμενος κόσμος".

- Βίκτωρ Ουγκώ

Η Ελλάδα είναι μία παγκοσμιοότητα γεωγραφική και ιστορική. Εμείς έχουμε την υποχρέωση να τη γνωρίσουμε και να την αναγνωρίσουμε.

Νικολέτα Λιαντίνη

<https://www.thessaliatv.gr/news/93681/okosmos-me-ellinika-onomata/>

Δημιουργικοί Διάλογοι - Ανθρωπ/κος Πολιτισμός Οι διακρίσεις είναι ρατσιστικές;

Λαϊκισμός!

Βουτηγμένοι μέχρι το λαιμό σε μια «λαϊκίστικη κουλτούρα», που όλα τα δέχεται το ίδιο και τίποτα δεν απορρίπτει, όλα τα βλέπει «δημιουργικά», απορούμε γιατί επίμονα βιώνουμε στο τέλμα και δεν μπορούμε να βγούμε λίγο στον καθαρό αέρα, ν' ανασάνουμε.

Ρατσιστικά!

Είναι ρατσιστικό να είσαι... Έλληνας, να έχεις κάποιες διαφορές απ' τον Γάλλο, τον Γερμανό, τον Αλβανό ή τον Κινέζο! Είναι ρατσιστικό να είσαι Βόρειος και, φυσικά, να έχεις κάποιες διαφορές από τον Νότιο!.. Είναι ρατσιστικό να είσαι αγόρι ή κορίτσι, αντί να είσαι ουδέτερος!..

Στη φύση διαφοροποίηση, πολυχρωμία...

Και άσε τη φύση να λέει! Είμαστε υπεράνω της φύσης – κάτι σαν την «Deutschland uber alles!». Κάποτε όμως ανακαλύψαμε ότι

η περιφρόνηση των νόμων της φύσης οδηγεί στην οικολογική καταστροφή, τη διαστροφή, τις «αρρώστιες του πολιτισμού» – νευροπάθειες, όγκοι, κυκλοφορικές παθήσεις.

Ο Δρ Αλέξης Καρρέλ- Ιατροφιλόσοφος και Νόμπελ βιολογίας -, 50 χρόνια πριν, μας προειδοποίησε ότι «Οι νόμοι της ανθρωπίνης συμπεριφοράς είναι γραμμένοι στο αίμα μας...». Ίσως κάποτε να αισθανθούμε και την Ύβρη από την παραβίαση των ιερών νόμων της φύσης και το Δέος από το μέγεθος της μωρίας ή αλαζονείας μας...

Ο ρατσισμός εξηγεί τα πάντα!

Ο π. Ιγνάτιος, μορφωμένος ιερέας, γνωστός από την τηλεόραση, ρωτούσε σε σχετική συζήτηση με ειδικούς, προς το τέλος ης εκπομπής: «—Γιατί οι Αλβανοί, οι Βούλγαροι ή οι Τσέχοι να μην είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν είναι ρατσιστικό αυτό;!..» Δεν πήρε απάντηση. Και ο ίδιος και οι τηλεθεατές έμειναν με την εντύπωση – γιατί με εντυπώσεις ζούμε! – ότι ο ρατσισμός εξηγεί τα πάντα! Και οι οικονομικοί, κοινωνικοί, πολιτικοί ή πολιτιστικοί παράγοντες είναι δευτερεύοντες, στοιχεία διακοσμητικά...

Τι καθαρίστρια, τι χειρουργός;

Σε τι διαφέρει μια καθαρίστρια από έναν χειρουργό; Ρωτούσε απάρεσκα και... σοσιαλιστικά μια απόφοιτος λαϊκίστικου Λυκείου. Χρειάστηκε να πάρει την απάντηση: «—Σε τίποτα! Μόνο που για να γίνει μια καθαρίστρια θέλει 5 μέρες, ενώ ένας χειρουργός 15 χρόνια! Το πιο μεγάλο λάθος μιας καθαρίστριας δεν κοστίζει σχεδόν τίποτα. Το παραμικρό λάθος όμως του χειρουργού μπορεί να κοστίσει μια ζωή!...».

να κοστίσει μια ζωή!...».

Το πιθανότερο η νεαρή αυτή κυρία να ήθελε να πει ότι οι άνθρωποι σαν άνθρωποι είναι το ίδιο σεβαστοί, είτε είναι καθαρίστριες, είτε είναι χειρουργοί. Και μέσα στον βασιλεύοντα λαϊκισμό, 12 χρόνια στα θρανία και 10 χρόνια ζωής δεν την έμαθαν να ξεχωρίζει τον άνθρωπο από το επάγγελμά του. Μήπως, για να το καταλάβει, θα 'πρεπε τον μοναχογιό της να τον χειρουργήσει μια... καθαρίστρια!;

Φαντασιώσεις πλειοψηφίας!

Με μια τέτοια δημοκρατική αντίληψη της πλειοψηφίας – που έχει πάντα δίκιο στις δημοκρατικές μας... φαντασιώσεις – ξεκίνησε το συμβούλιο των ζώων για να οικοδομήσει το εκπαιδευτικό σύστημα της ζούγκλας. Έτσι ψήφισαν ότι όλοι θα έπρεπε να πηδούν σαν τον λαγό, να σκαρφαλώνουν σαν τον σκίουρο, να τρέχουν σαν την αλεπού... Μα ο λαγός, προσπαθώντας να σκαρφαλώσει, έπεσε και έσπασε το πόδι του! Και εκεί που στο πήδημα έπαιρνε Α τώρα πήρε μετά βίας Γ, ενώ πρώτο βγήκε ένα διανοητικά καθυστερημένο χέλι!

Ισοπέδωση σε σχολεία και κοινωνία!

Αυτή είναι στο βιβλίο «Να ζεις, ν' αγαπάς και να μαθαίνεις», του Λέο Μπουσκάλια, Καθηγητή της Συμπεριφοράς και της Επικοινωνίας, η σοφή εκπαίδευσή μας στα σχολεία και στην κοινωνία... Και όποιος δεν την παραδέχεται και επιμένει στη διάκριση των διαφορών, των αξιών και ανάγιν, των εργατικών και τεμπέληδων, των δραστηρίων και νωχελικών, των θεληματικών και άβουλων, των ηθικά ανώτερων και κατώτερων, των φαύλων και ενάρετων, των αστυνομικών από τους κλέφτες, των πολιτικών από τους απατεώνες, των πάμπωλων ανθρωπίπων φυλών ή και των δύο φυλών, είναι – τι άλλο;! – ρατσιστής...

Αιώνιας παρελθόντος με διακρίσεις!

Κι όμως η ανθρωπότητα, αιώνες στο παρελθόν, είχε ζήσει κάνοντας διακρίσεις, που κάποτε είχαν ρατσιστικό χαρακτήρα. Διέκρινε όμως πού υπήρχε θέμα και πού όχι. Δεν τις καταργούσε στο όνομα του ρατσισμού.

Για να κατακρίνουμε η κατανοήσουμε;

Γιατί αλήθεια να είναι αρνητικές οι διακρίσεις; Φταίνε καθ' εαυτές ή γιατί τις κάνουμε για να υποτιμήσουμε, να κατακρίνουμε και όχι για να εννοήσουμε, κατανοήσουμε και να συνεργαστούμε; «**Κρίνει – και δικάζει – κανείς καλά όταν διακρίνει καλά**», έλεγαν οι Ρωμαίοι νομικοί.

Γαβριάδες επί κατοχής in!

Στην κατοχή οι γαβριάδες έλεγαν: «Είναι Αυστριακός re! Μη φοβάσαι!». Τους διέκριναν από τους Γερμανούς. Όσο για τους Ιταλούς, δεν χρειάζονταν: «Ήταν σαν κι εμάς». Οι γαβριάδες ήταν ρατσιστές ή απλά ήταν in – εντός πραγματικότητας!;

Δημοσιογραφία κατά των διακρίσεων!

Η δημοσιογραφική κουλτούρα – στην Ελλάδα ακόμα – μ' έναν αξιόλογο ζήλο κατακεραυνώνει τον ρατσισμό ό π ο υ κ α ι α ν δ ε ν

u π ά ρ χ ε ι... Ενώ δεν πρόκειται παρά για εκτός πραγματικότητας άκριτη κρίση, που τη συναντάει κανείς παντού!.. Όχι μόνο σε θέματα φυλετικών διακρίσεων.

Ένας νεαρός στο επάγγελμα, στον χώρο της δημοσιογραφίας, ήταν φανατικός αντιρατσι-

στής και στον ιερό ζήλο του πέταξε και το « – Οι μαύροι είναι ανώτεροι απ' τους λευκούς!..» Κι επειδή, εδώ, δεν βρήκε την επιδοκιμασία αλλά την επιφύλαξη του συνομιλητή του, συμπέρανε, ευτυχώς μόνος του, μουδιασμένος: «Είναι ρατσιστικό αυτό που λέω...».

Φανατικός αντιρατσιστής ίσον ρατσιστής!

Πράγματι ο φανατικός αντιρατσιστής είναι ρατσιστής όπως και ο φανατικός αντιαιρετικός είναι ο χειρότερος αιρετικός, μια και στέλνει στην πυρά, ή στην κόλαση, στην εποχή μας στην απομόνωση, κάθε πλανώμενο... στο όνομα της θρησκείας της αγάπης!

Τυχαία η ηθελημένη άγνοια;

Αγνοεί μάλιστα ο αντιρατσιστής αυτός ότι λευκοί υπήρξαν εκείνοι οι ανδρείοι, χιλιάδες λευκοί με αρχηγό τον Αβραάμ Λίνκολν, που, ύστερα από αιματηρούς αγώνες, απελευθέρωσαν τέσσερα εκατομμύρια μαύρους. Και σε ανάμνηση κι ευγνωμοσύνη στον Θεό, του οποίου «η Χάρη είναι που ελευθερώνει» – σύμφωνα με τον λόγο του Λίνκολν στους μόλις απελευθερωθέντες μαύρους, αφού μ' ένα νεύμα του τους σήκωσε καθώς είχαν γονατίσει να τον προσκυνήσουν – καθιέρωσαν στην Αμερική την «Ημέρα των Ευχαριστιών». Το βασικό ερώτημα είναι: Άραγε τυχαία η ηθελημένη και συντηρούμενη είναι η άγνοιά του αυτή; Γιατί –χωρίς να το συνειδητοποιεί καν – βολεύει τη μονοκόμματη ιδεολογία του!;

Ζωή πολυμορφίας όχι ομοιομορφίας

Αλλά βολεύει και τον ίδιο από το να κουραστεί, να μελετήσει, να εμβαθύνει στο θέμα. Και να δει ότι όλοι οι άνθρωποι δεν είναι άσπροι –μαύροι, καλοί-κακοί, καταδικασμένοι - δικαιωμένοι... Η ζωή δεν είναι οδοστρωτήρας, που ισοπεδώνει, αλλά πολυμορφία για γνωριμία και κατανόηση, επιλογές και αγώνισμα ειρηνικής συμβίωσης... Σωστό άθλημα είναι η ζωή και όχι ιδεολογικό σύνθημα για οπαδούς η αφελεΐς!

Νοοτροπία ισοπέδωσης

Κατά την ίδια νοοτροπία, όλοι οι πολιτικοί είναι απατεώνες, όλοι οι δημοσιογράφοι κουτσομπόληδες και κομπιναδόροι, όλοι οι γιατροί φακελάκηδες! Όλοι οι μεγάλοι είναι συντηρητικοί, όλοι οι νέοι προοδευτικοί, όλοι οι φτασμένοι είναι «κατεστημένοι» κι όλοι σχεδόν οι άλλοι - φυγόπνοοι, ανίκανοι, αργόστροφοι –αδικημένοι των ισχυρών.

Πλούσιοι και φτωχοί...

Όσοι σπουδασαν ανήκαν σε πλούσιες και οι άλλοι, που δεν σπουδασαν, ανήκαν σε φτωχές οικογένειες. Ένας δάσκαλος για να δικαιώσει τη δωρεάν παιδεία, εβεβαίωσε σε κάποιο συνέδριο ότι χωρίς αυτήν δεν θα 'χε σπουδάσει. Οι μορφωμένοι συνέδριοι δέχτηκαν τη μαρτυρία του, χωρίς συζήτηση... Χιλιάδες όμως φτωχοί δάσκαλοι είχαν σπουδάσει πριν το 1964, οπότε πρωτοεμφανίστηκε η δωρεάν παιδεία.

Συνέπειες εξίσωσης στο τζάμπα!

Και μετά ενάμιση μόλις χρόνο, ο τότε νομοθέτης της, Πρωθυπουργός και Υπουργός Παιδείας Γ. Παπανδρέου, χρειάστηκε να διακηρύξει στους μαθητές:

«—**Είπαμε δωρεάν παιδεία όχι όμως και δωρεάν αμάθεια!**»

Και παρά το Σύνταγμα, κατά το οποίο «ο καθένας εισφέρει ανάλογα με τις δυνάμεις του», όλοι – φτωχοί, μεσαίοι, εύποροι, πλού-

Οι διακρίσεις είναι ρατσιστικές;

οιοι και ζάπλντοι...— εξισώθηκαν στο τζάμπα! Αντί βάσει της φορολογικής τους δήλωσης, όπως να κλιμακωθούν από μηδέν, συμβολικό, κανονικό 5πλάσιο ή 10 πλάσιο... Και τότε, αναγκαστικά η παιδεία να έχει αξιώσεις να μην είναι παιδεία του τζάμπα!

Βάθος του κακού στην εκπαίδευση!

Δηλαδή αυτός ο λαϊκισμός -όλοι στο τζάμπα!

δεν αποδείχθηκε μόνο αντιπαιδαγωγικός αλλά είναι και αντι-συνταγματικός και άδικος — «υπέρ των

εχόντων και κατεχόντων!» Πέρασε όμως με τα μεγάλα γράμματα του Τύπου σαν το Μέγα Γεγονός της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης του, πράγματι μοναδικού, Ευάγγελου Παπανούτσου!.. Έτσι κι ένας ακόμα από τους μορφωμένους μας — συγγραφέας, φιλόσοφος, θεολόγος, παιδαγωγός — με τρία διπλώματα και αγώνες 30 χρόνων για την Παιδεία, στην πολιτική πράξη προσαρμόστηκε και αφομοιώθηκε από έναν ραγδαίως αναπτυσσόμενο, λόγω της ιδεολογικής και κομματικής σκοπιμότητας, λαϊκισμό...

Όλοι ίδιοι είναι!

Όσα λέγονται δημόσια κρύβουν πολλά και ουσιαστικά, το προσκήνιο δεν είναι παρά ένα μεταμφιεσμένο παρασκήνιο...

Δηλαδή τίποτε το πραγματικό δεν παίζεται επί σκηνής;!... Η η αγκισία μας βολεύεται με τη χαμέρπεια της προς τα κάτω ισοππέδωσης όπου δικαιωνίζεται!.. Ενώ ο πολίτης, ιδιαίτερα ο Έλληνας, βρίσκει έναν ακόμα λόγο αποχής από τα κοινά:

Όλοι ίδιοι είναι, τίποτα δεν μπορεί να βελτιωθεί και καμιά προσπάθεια δεν χρειάζεται να γίνει! Κι έτσι, με αυτό τον τρόπο, κατοχυρώνει μια ανεύθυνη ζωή διασκέδασης ή ανέμελη διαβίωσή του στο τέμα...

Η σωστή χρήση των διακρίσεων!

Υπάρχουν φυσικά και κάποιοι Έλληνες, που, νουν έχουν, δεν παρασύρονται από το κυριαρχούν ρεύμα λαϊκισμού, κι αντί ν' αγνοούν τις διαφορές, τις γνωρίζουν καλά και τις χρησιμοποιούν δημιουργικά σαν μέσα επιλογής ή σαν ευκαιρίες κατανόησης, συνεργασίας, αλληλοβοήθειας και προόδου. Είναι λίγοι, είναι πολλοί; Σημασία δεν έχουν οι αριθμοί αλλά η γνησιότητα και συνειδητοποίηση του αγώνα που κάνουν ενάντια στο κυριαρχούν ρεύμα του λαϊκισμού — της ισοππέδωσης και μαζοποίησης. Που, άλλως τε, είναι και αγώνας επικράτησης του Ανθρώπινου Προσώπου. Γι' αυτούς τους αγωνιστές και αυτήν τη συνειδητοποίηση του αγώνα τους είναι που γράφτηκαν και αυτές οι γραμμές.

Π.Δ. Ροζάκης

Ένα χέρι απλωμένο δεν είναι μόνο ένα χέρι που ζητάει την βοήθειά σου.

Ένα χέρι απλωμένο είναι μια μαρτυρία.

Πως υπάρχει ακόμα η ανάγκη για επικοινωνία.

Η ανάγκη για την χαρά της αναπόδοσης.

Λαμπαδαριδού

"Γράμμα στο γιό μου κι ένα άστρο"

σ. 49.

Η Καμπάνα

(Συνέχεια από σελ. 1)

Φανής Βαλαμόντε

Ένα παλικαράκι πλησίασε τον φράχτη μας και φώναξε:

- Θεία Ζαχοιρού, ο γιος σου ο ψάλτης βρήκε την καμπάνα.

- Ούι, φώναξε η γιαγιά λαχταρισμένη. Ο γιος μου βρήκε την καμπάνα κι εγώ είμαι ακόμα εδώ; Κι άρχισε να κατεβαίνει δυό-δυό τα σκαλιά. Τρέξαμε κι εμείς ξωπίσω της. Το δέθεν πονεμένο μου πόδι είχε απότομα γιατρευτεί! Ποιος με έπιανε!

Όλο το πεζούλι του λιθόστρωτου που οδηγούσε στην εκκλησία φεγγοβολούσε και μοσχοβολούσε από τα αναμμένα μελισσοκέρια και τα λιβάνια. Ούτε ανάσταση να ήταν. Μικροί-μεγάλοι έμελναν και τραγουδούσαν. Σταυροκοπόντουσαν και ευχαριστούσαν τον Θεό, την Παναγία και τον Αϊ Νικόλα τους, που βρέθηκε η καμπάνα.

- Ευλογημένος ο γιος σου, ευλογημένος, έλεγε στη γιαγιά όποιος την έβλεπε κι εκείνη ευχαριστούσε με ένα χαμόγελο και υπόκλιση του κεφαλιού της. Το αφτί μου, όμως, έπιασε κάτι που ψιθύριζε μόνη της: «Δεν ήταν Θεόκα μου, να έκανες και το θαύμα σου να σηκωθεί η κατάκοιτη γυναικία του, που από τα τριάντα της λιώνει στο στρώμα...». Σταυροκοπήθηκε και συνέχισε: «Εσύ ξέρεις, Κύριε. Δόξα Σοι, Κύριε» και ανέβηκε μαζί με τους άλλους τα σκαλιά που οδηγούσαν στην αυλή της εκκλησίας. Στη μέση στεκόταν ο παπα-Γιώργης ανάμεσα σε τέσσερις άντρες. Ο ένας ήταν ο γιος της, ο Στάθης. Ξυπόλυτος, χωρίς ποκάμισο, με τα μπατζάκια σηκωμένα στα γόνατα, βουτηγμένος στις λάσπες.

- Παιδί μου, ο Θεός μαζί σου, είπε φιλώντας τον. Να σου δίνει δύναμη να αντέχεις. Τι ήταν, παιδί μου, αυτό το ανέλπιστο; Νά σου και ο Πρόεδρος του χωριού λαχανιασμένος και καταιδρωμένος. μ' ένα πρόχειρο ποκάμισο πάνω του, ξεκούμπωτο, ενώ φορούσε ακόμη το γιορτινό του παντελόνι. Είχε ειδοποιηθεί από έναν μικρό που έστειλε ο παπα-Γιώργης.

- Παπά μου, τι μέρα σημαδιακή είναι τούτη! Δόξα τω Θεώ. Πως βρέθηκε;

- Να, ο Στάθης, ο ψάλτης, τη βρήκε και του έδειξε τον θείο μου.

- Ευλογημένος να 'σαι! Ύστερα, είτε γιατί ο ίδιος το σκάφτηκε είτε γιατί το είχε ακούσει από κάποιον αλαφροϊσκιωτο παραμυθά, ρώτησε εμπιστευτικά:

- Είδες στον ύπνο σου τον Αι-Νικόλα μας να σου δείχνει πού ήταν θαμμένη; Άλλοι λένε πως η Κυρα- Παναγιά που την άλλη εβδομάδα γιορτάζουμε τη χάρη της, σε οδήγησε να τη βρεις.

Αν ο θείος μου ήταν κανένας φιλόδοξος φαφλατάς και τους είχε σκάσει κανένα παραμύθι, ίσως να τον είχαν προτείνει και για Άγιο του χωριού τους. Αλλά ήταν ένας σεμνός Χριστιανός.

- Όχι, Πρόεδρε. Μετά την εκκλησία πήγα στο περιβόλι μου, εκεί δίπλα στην ποταμιά. Η προχθεσινή κατεβασία μου ξήλωσε τον φράχτη και έβγαζα πέτρες από το ποτάμι για να χτίσω αύριο ξερολιθιά. Εκεί η αξίνα μου χτύπησε κάποιο μέταλλο. Ψάλτης είμαι, μου μίλησε η καμπάνα. Έσκαψα και τη βρήκα!

Ο παπα-Γιώργης είπε στον Πρόεδρο:

- Έστειλα τον Μαθιό με το άλογο για να πάει το μήνυμα στον Δεσπότη.

- Και σαν τι μπορεί να μας κάνει ο Δεσπότης; γύρισε απότομα ο Πρόεδρος σαν να φοβόταν μη τυχόν και του πάρουν την εξουσία και συνέχισε:

- Αυτό το γεροσάψαλο δεν μπορεί ούτε τα πόδια του να σούρει.

Ο παπάς τον κοίταζε αυστηρά και του αποκρίθηκε:

- Πρόεδρε, η καμπάνα είναι ιερό εργαλείο της εκκλησίας. Για ό,τι έχει σχέση με την εκκλησία, εγώ παίρνω εντολές από τον Δεσπότη. Βέβαια, εδώ εσύ είσαι η Αρχή και συ θα κανονίσεις. Ο Πρόεδρος μάλλον κατάλαβε το λάθος του.

- Έχεις δίκιο, παπά μου, και άρχισε να δίνει εντολές στους γύρω του. Εσύ, Γιάννη, μάζεψε τριχίες από τα ζώα του χωριού. Σαν ψαράς που είσαι, ξέρεις να δένεις ναυτικούς κόμπους. Πλέξε ένα γερό δίχτυ για να την τυλίξουμε. Εσύ, Γιώργη, φτιάξε μια μικρή σχεδιά και φέρε μαζί σου και τα εργαλεία σου. Μικλή, Κωστή, σεεις έχετε τα πιο ήμερα ζώα. Φέρτε τα για να τραβήξουν τη σχεδιά με την καμπάνα στο μονοπάτι. Όπου είναι στενό θα το φαρδύνουμε σκάβοντας με τις αξίνες. Σε καναδυό ώρες, αν δουλέψουμε σωστά, η καμπάνα θα είναι εδώ στο προαύλιο της εκκλησίας. Εσύ, Κώστα, στο σιδεράς, είσαι γερός άντρας. Φέρε κι άλλους δυό-τρεις για σκάτζα βάρδια εάν κουραστούμε. Αύριο με το καλό, θα αγοράσεις σιδηροδοκούς για να φτιάξεις ένα προσωρινό καμπαναριό, έως ότου αξιωθούμε να χτίσουμε το πετρόχτιστο, όπως ήταν παλιά. Η καμπάνα στη γιορτή της Παναγίας θα καμπανίσει. Καιρός ήταν να αποκτήσει φωνή η εκκλησία του Αϊ Νικόλα μας. Συμφωνείς, παπά μου; Εσείς έχετε να προτείνετε τίποτε άλλο; είπτε στρεφόμενος προς τους άντρες.

- Όχι, Πρόεδρε, είπαν όλοι με μια φωνή. Ύστερα βλέποντας και κάνοντας. Ας ξεκινήσουμε για να μη μας πάρει η νύχτα.

Ο κόσμος κινήθηκε να τους ακολουθήσει. Ο Πρόεδρος ανέβηκε ψηλά στο πεζούλι και φώναξε:

- Κανείς από σας δεν πρέπει να έρθει πίσω μας. Θέλωμε ησυχία για να κάνουμε τη δουλειά μας, μη γίνει κανένα κακό, γιατί η καμπάνα είναι πολύ βαριά. Θα μέινετε εδώ με τον παπα-Γιώργη να ψάλλετε και να προσεύχεστε για να πάνε όλα κατ' ευχρήν.

Ο παπα-Γιώργης, αν και φλεγόταν από την επιθυμία να δει την καμπάνα άρχισε να ψάλλει για να τους κρατήσει κοντά του.

Σε δύο ώρες η καμπάνα πλυμένη, καθαρή κειτόταν στο πλακόστρωτο της εκκλησίας. Ο παπάς συγκινημένος έπιασε το γλωσσίδι της και το χτύπησε στα τοιχώματα. Ένας γλυκός νοσταλγικός ήχος γέμισε τον αέρα μετά από τόσα χρόνια. Οι χωριανοί δακρυσμένοι έσκυβαν, τη χαιδεύαν, τη φιλούσαν.

- Η καμπάνα δεν είναι εικόνα, παρενέβη ο παπάς. Είναι το εργαλείο της εκκλησίας για να καλεί τους χριστιανούς μονοιασμένους κάτω από τη σκέπη του Θεού.

Ο κόσμος ξέσπασε σε χειροκροτήματα. Κάποιοι που έλειπαν και είχαν τελευταίοι πληροφορηθεί τα νέα, έτρεχαν λαχανιασμένοι για να τη δουν με τα μάτια τους. Δεν πίστευαν στ' αφτιά τους όταν την άκουσαν αν σημαίνει.

Εκείνο το βράδυ το χωριό άργησε να κοιμηθεί. Ξανάρθαν στο μυαλό τους αναμνήσεις από χαρούμενα και λυπητερά γεγονότα. Η καμπάνα είχε ξαναφέρει στη μνήμη τους το παρελθόν.

Κρεμασμένη πάνω στο προσωρινό καμπαναριό της σήμαινε από την παραμονή της γιορτής της Παναγίας. Ακουγόταν ασταμάτητα προκαλώντας ανάμικτα συναισθήματα. Τα παιδιά την είχαν από χαρά και τσακύνονταν ποιο θα την πρωτοκτυπήσει!...

Φανή Βαλαμόντε

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας
"ΕΠΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝ ΤΥΠΩ".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

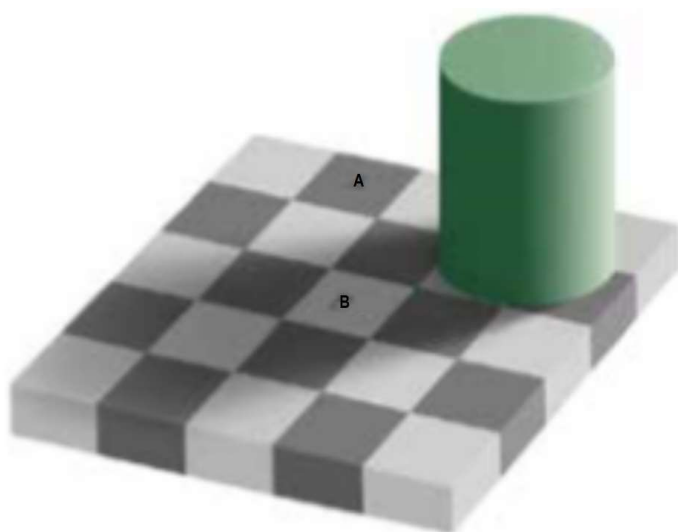

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ 'Η ΣΩΤΗΡΙΑ'

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση... Αναζήτηση

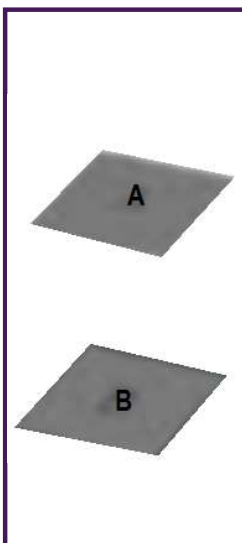
Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξέ μας

Μη μου πεις ότι τα δύο τετράγωνα δεξιά είναι αντιγραφή του Α και Β της εικόνας στα αριστερά.

Αδύνατον ! ;

Μη πιστεύεις τίποτα από όσα ακούς και από ό,τι βλέπεις, τα μισά.

Ανακοίνωση

Η εφημερίδα μας "Επί Κοινωνία εν Τύπω" τους μήνες Απρίλιο, Μάιο και Ιούνιο 2020 εκδόθηκε και κυκλοφόρησε μόνο ηλεκτρονικά γιατί λόγω της καραντίνας απαγορευόταν η κυκλοφορία κάθε εντύπου στο Νοσοκομείο μας που ήταν κέντρο νοσηλείας περιστατικών κορωνοϊού.

Τα τεύχη αυτά μπορείτε να τα διαβάσετε ηλεκτρονικά μέσα από το Site του Συλλόγου sylfilon.gr.

Μέσα από το ίδιο site μπορείτε να εγγραφείτε στο News letter (πάνω δεξιά) ώστε σε παρόμοια περίπτωση να λαμβάνετε ηλεκτρονικά την εφημερίδα μας χωρίς καμία δική σας υποχρέωση.

Η έντυπη μορφή της εφημερίδας μας θα διανέμεται δωρεάν μέσα στο Νοσοκομείο και θα ταχυδρομείται **μόνο στα ταμειακώς εντάξει** μέλη του Συλλόγου καθότι το κόστος της και τα ταχυδρομικά έξοδα υπερβαίνουν την ετήσια συνδρομή.

Αν επιθυμείτε να γίνετε μέλος του Συλλόγου μας μπορείτε να το κάνετε και ηλεκτρονικά μέσα από το Site (κάτω αριστερά) συμπληρώνοντας τη σχετική αίτηση ή δια ζώσης στα γραφεία του Συλλόγου Δευτέρα και Πέμπτη 11:00 - 15:00, τηλ. 2107763638.

ASTRA
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ

Τηλ.: 210.69.22.400
www.astrametaforiki.gr

Σεβαστουπόλεως 137, 115 26 Αθήνα
τηλ.: 210.69.22.400 • fax: 210.67.25.314
www.astrametaforiki.gr